

*Te'n vols molt lluny
i, tanmateix, gaudeixes
el lloc que ocupes
dins aquella mirada.*

Marc Granell

~.~

Deix d'escolopendra, tremola
l'enyor als meus llavis
com un mot miriàpode.

Alene:

hi dibuixa lentament
el teu nom... i penetra.

~.~

La realitat imperant és
fer de la realitat un somni
i no fer el somni realitat.

~.~

Glops
de vida
assequen,
d'un glop,
la teua vida.

~.~

Imminències o urpes.
És usurer, i res no s'hi juga,
el temps de l'espera: et passa comptes
i has de pagar quan menys t'ho esperes.

~.~

Tigres entre les costelles, salivant-me.
Mentre em mengen a besades, m'esmole
als seus ullals paraules devorades.

~.~

Et truco demà.
On siguis.
Amb una altra veu,
amb la mateixa llum,
tornaré a ser, pura follia,
el vol que volies
i no et pertanyia.
[#purafollia](#) [#variazione](#)

~.~

D'aquest enyor, com guarir-me podria
si em toca els secrets tatuats als ulls
i em pren i se m'emporta aquesta [pura follia](#)?
[#purafollia](#) [#variazione](#)

~.~

Com el gos quan vinc i m'endevina, i lladra,
i belluga la cua, i refrega el morro
a l'esclotxa de la porta. Així el poema:
en arribar, cal asserenar-lo.

~.~

De tu torne i, de lluny, a tu
torne, mirada infinita, a penes
vol, a penes tu, llibertat inèdita.

~.~

Duc als llavis, com de la mà
a un infant, rialler, camí del circ,
els dos noms del desig de córrer
infinítament més lent que els tigres.

~.~

Les felicitats, com les penes, cal assimilar-les,
en part pel mateix sentiment: retrobar-se en pau
amb les paraules que saben dir-les.

~.~

Cal enteresa per donar espai
a tot allò que mereix temps i viceversa;
calcular ràpid per decidir aviat
és un detergent de la consciència.

~.~

No he perdut cap punt cardinal.
Cap brúixola indica, al mapa,
quin és el compàs d'espera.
Però el magnetisme hi és,
i la llum, i la sendera.

~.~

L'animal que no existeix
també deixa rastre.

~.~

La lluna acaba revelant
fins a quina tenebra
ha bategat el cor de la nit.
Sempre.

Tire el meu dau infinit:
nit blanca amb estels negres.

~.~

Dormia plàcidament.
Alguna cosa m'ha despertat de cop,
com si la nit, massa esmolada, m'alertara
d'una oculta realitat que em talla.

~.~

Blau.

Baix, l'horitzó alça el vol
de la mirada.

Pau.

La lluna, mirall de gavina,
és un dau

que es tira i s'endevina.

motivació

~.~

Quan un matí, Gregor Samsa va despertar-se
d'uns somnis neguitosos, al llit va descobrir
que tenia un petit estel incrustat en el crani.

fil

~.~

Fosca il·luminada, amor perpetrat,
rosella en blanc i negre, cos respirat.

motivació

~.~

—Perspectiva Nevski—

Quilòmetres de carícia [1]

en un centímetre de la teua pell. [2]

Per J. Porcar [1] i Alexandre Navarro [2]

~.~

L'alta fidelitat és un disc ratllat.

~.~

Ulls que em mireu ancorats

al fons d'una llàgrima,

quants en sou?

Sortiu ja del pou:

s'ha d'apagar només una albada

per cada gota de rou.

~.~

Escuma o baf,

forada l'ona o travessa el núvol:

nada per sota o vola per sobre.

L'oceà té fons. El cel no té sostre.

motivació

~.~

Cec, al fons de la nit

troba la llum fòssil, mineral,

la torba que un corcó treballa

incansable dins dels ulls

de la més ignota memòria.

~.~

Una font de blaus
raja un blanc mesquí.
Un pallasso escup
i branda, agraït,
un llibre d'amor i vi:
—Ja us esteu morint?
Malsons en clorur sòdic.
Al buit.

~.~

Ai! Ets lluny...
i l'enyor té pell i cor i mans,
i em creix la nit com un desmai.
Et ploraria sexe amunt
per no plorar-te ulls avall.

~.~

Mentre cus el seu passat,
el present s'esfilagarsa.
Res de nou, al capdavall:
l'instant penja d'un fil
i l'avenir no s'apedaça.

~.~

Atura't si creus que, en el camí poc il·luminat,
una ombra estranya és un balç, i agafa un altre
quan el balç és caure sempre en la creença.

~.~

Punts suspensius, les gavines foraden el cel.
Quan l'albada exclama, la mar rep signes d'admiració.

motivació

~.~

Potser l'esperança cap dins
de la teua mà, però no dura
si no la tens oberta.

~.~

Fosca habitació d'ulls brufada.
El dia ataca, m'arreglera ocells
i astres, voldria posar-me en ordre

les estrelles.

motivació

~.~

La nit implorava, perdia estrelles,
pel teu cos s'arrossegava cercant
l'altra llum.

~.~

No arriscar-se podria ser més perillós que arriscar-se.
Ni el perill és sempre absolut ni únic el risc.
El més perillós podria ser la por.

~.~

Aquesta llunyania és l'infinit
on es toquen les paraules:
té la distància exacta d'una carícia
i mil muntanyes de separació.

~.~

Com la sang, abisme endins, ressones.
No em deixes un eco sinó roses.

~.~

El presoner, lliure de triar la grossària dels barrots.
El lliure, presoner de triar-ne el color.
Les idees, que grosses i que boniques...

~.~

El sol dibuixa el desig
de llum, ombra encesa
que la mar inunda.

motivació

~.~

Relotge d'arena:
com les hores passen dues dones.
Cusen l'horitzó.

motivació

~.~

Mar celeste
o cel marí,
nu volo onades.
Núvol-onades.

fil

~.~

Tot és remot, de tan a prop.
Tot és lluny, de tan a frec.
La deslliga el que la lliga.
Sempre cerca, vol rasant,
el llunyedar de la carícia.

motivació

~.~

Nit per fora, nit per dins.
Pigues o pols a la pell,
quina llunyania d'estels...
Epiteli en vers i revers.

seqüela

~.~

La carícia és una paraula amb dits.

~.~

Té escltexes la teua nit
de romer i farigola;
en tu el meu somni s'hi escola
per a fer-te de coixí!

~.~

L'abisme és una carícia sense pell.

~.~

Audio clip: Adobe Flash Player (version 9 or above) is required to play this audio clip. Download the latest version [here](#). You also need to have JavaScript enabled in your browser.

«Quietly while you were asleep / the moon and I were talking / I asked that she'd always keep you protected»

«The sweetest gift», de Sade